PIRTLATAN BAL

Aziz NESİN

KİŞİLER

Paracı

Paracının Karısı

Hizmetçi

Köylü

İşçi

Kadın

Nine

Muhtar

Hekim

Tellal

Balcılar (3 balcı)

ÖNOYUN

PARACI: (elinde deste para, girer. Seyircilere kendini tanıtır) : Ben, paracıyım. Para alırım, para satarım. Nasıl mı yaparım? (seyircilerden birini işaret ederek) Diyelim, sana on lira gerekli. Bugün sana on lira veririm, ama yarın senden geriye on iki lira alırım. (Başka bir seyirciye) Sana on iki lira veririm, iki gün sonra on beş lira olarak geri alırım. İşim bu benim… Sevmeyenler, bana tefeci derler. Varsın desinler. Ben paracıyım, para alır, para satarım. (Dans ederek şarkı söyler)

Yüzde beş
Az çok az
Yüzde on
O da az
Yüzde kırk
Olmaaaaz o da az…

(Paracı, şarkısını bitirirken, Paracının karısı girer. Paracı donuk kalır.)

PARACININ KARISI: Ben, işte bu Paracı'nın karısıyım. Kendisi söyledi, duydunuz: Ne verseniz bulur az, bir türlü gözü doymaz. Uykularında bile sabaha kadar, yüzde beş, yüzde on, yüzde kırk diye sayıklar. Cimri mi cimri, pinti mi pinti… Öyle hasis ki, aşınıp eskir diye saatini kurmaz. Kendinden hiçbir şey vermez. Kırk yılda bir canım bal istemişti. Şimdi izleyeceksiniz ya, o bal yüzünden başımıza gelmeyen kalmadı. (Birkaç kez el çırparak seslenir.) İnciiii, İnciiii! Hiç görülmemiş böyle tembel hizmetçi. İnciii, İnciiii!

(İnci girerken, paracının karısı donuk kalır.)

İNCİ (Girer): Adım İnci… Kim miyim? Bu evde hizmetçi. (yaka silkerek) Bu ikisinden çektiğimi ben bilirim. Demin size kocasını çekiştirdi değil mi? Hep yakınır kocasından. Ama gelin, bir de bana sorun: Kocası karısından beter, karısı kocasından bin beter… Üzüm, üzüme baka baka kararır, demişler. Sonunda beni de kendilerine benzettiler. Bir gün beni bal almaya gönderdiler. İyice pazarlık et, diye sıkı sıkı tembih ettiler. İşte bu yüzden başıma neler geldi, neler… En iyisi, olup biteni köylüler anlatsın size… (Donuk kalır.)

KÖYLÜ (Girer.) : Verdiği borç paranın her yıl artar faizi. Öyle bir paracıdır bu… Borcumun yalnız faizini ödemeye yetişemem. Tarlamı aldı elimden, bağımı, bahçemi aldı elimden…

İŞÇİ(Girer.) : Ya benim? Evimi aldı, ocağımı söndürdü. Hiçbir şeyim kalmadı artık verecek. Bir canım var, o da yaramaz işine. Öyle cimri, öyle pinti ki, Azrail'e faizle can verecek nerdeyse. (Donuk kalır.)

KADIN: Benim de kocam askerde, iki çocuğum var. Ne kadar çalışıp çabalasam da ancak yetiyor. Çocuklara mama gerek, bez gerek, ilaç gerek. Eve ekmek gerek aş gerek… O kadar yalvardım, borcumuzu kocam askerden gelene kadar erteleyelim dedim. Ama dinlemedi, faiz dedi başka bir şey demedi… (Donuk kalır.)

NİNE(Girer.) : Bir torunum var benim, hasta zavallı. Ona vermek için biraz bal istedim. (Hizmetçiyi gösterir.) Vermedi bu kadın, ben de beddua ettim. (Donuk kalır.)

TELLAL (Davul çalarak girer.) :

Baylar Bayanlar
Buyurdu bizim muhtar
Pırtlan bal yiyenin
Gülünç olurmuş hali

Duyduk, duymadık deme!
Pırtlatan baldan yeme!
(Nineyi göstererek) Beddua eden kadını bul
Al ödülü, bekleme!

(Bütün oyuncular sahneye girer. Hepsi birlikte şiiri okurlar)

Ne bencillik, ne benlik,
Olsun dirlik düzenlik
Ne senindir, ne benim,
Hepimizindir esenlik.

Yağlar, ballar yoğalsın,
Tüm hastalar iyileşsin!
Milletçe kalkınalım,
Çalışanlar çoğalsın!

BİRİNCİ BÖLÜM

(Paracının evi. Büyük bir para kasası)

PARACI (Kendi kendine yüksek sesle hesaplar yaparak, aşağı yukarı yürür.): Yüzde iki… A-ah! Kaç peki? Yüzde beş. I-Ih… Yüzde on? Olmaz!

P.KARISI(Paracının pantolonunu yamamaktadır.) :

Canım bal istiyor.

PARACI (Duymazdan gelir. Bundan sonra karısının bal üzerine bütün sözlerini duymazdan gelecektir.): Kasap Osman, bize olan borcunun bu ayki faizini getirdi mi?

P.KARISI: Dün getirip verdi ya sana, nasıl unuttun?

PARACI: Kim unuttu? Unutur muyum hiç! Belki o unutmuştur da, getirip parayı bir daha verir diye düşündüm.

P.KARISI: Canım öyle bal istiyor ki…

PARACI(Kendi kendine): Yüzde on beş ? Kurtarmaz. Yüzde yirmi? Ha? Hayır, hayır, yüzde kırk olsun…

P.KARISI : Ah, biraz bal olsaydı şimdi!

PARACI : Bakkal Selim getirdi mi borcunun faizini? (Birden kızıp parlayarak bağırmaya başlar.) Gel de iyilik et böylelerine… Gel de böylelerine acı bakalım… Böyle alçaklara güvenilip borç para verilir mi? Vicdansızlar!

P.KARISI : Ne diye kızıyorsun boşu boşuna? Dün gece getirip parayı vermişti ya sana.

PARACI: Ben vermedi diye kızmıyorum ki… Belki bir gün ilerde geciktirir borcunu ödemeyi, ben onu düşünerek şimdiden kızıyorum.

P.KARISI: Ah, bal… Biraz bal… Canım çok çekti. Bal olsaydı biraz.

PARACI: Kaç? Yüzde elli mi? Kaç? Kaç? Yüzde altmış, az.

P.KARISI: Deminden beri sana söylüyorum. Kulaklarına kurşun mu akıtıldı? Bal istiyorum, bal aldırsana!

PARACI: Demirci Ahmet Usta ödemedi borcunu değil mi? Ödemedi ya… Görür o gününü… Yandı, yandı.

P.KARISI: Bal diyorum, bal… Bal aldır bana…

PARACI: Göstereceğim ben ona. Mahkemeye vereceğim, icraya vereceğim, sürüm sürüm süründüreceğim.

P.KARISI: Ay sen laf anlamaz mısın?

PARACI: Dükkanını alırım elinden, aklı başına gelsin.

P.KARISI: Sabahtan beri bal diyorum sana.

PARACI: Yine sırtım kaşınıyor. Kaçtır denemişimdir, ne zaman sırtım kaşınsa ayağıma kısmet gelir.

P.KARISI: Duymazdan geliyorsun beni. Sağır mısın sen?

PARACI: (atların duvara kaşınması gibi sırtını koltuğa sürte sürte kaşır.) :Ay, öyle de tatlı kaşınıyor ki sırtım… (Sevinçli) Para gelecek, para…

HİZMETÇİ(Girer) : Köylü Mehmet gelmiş, sizi görmek istiyor.

PARACI: Para getirmişse gelsin.

HİZMETÇİ(Kapıyı açar): Gel!

KÖYLÜ(Girer. Pantolonunun iki cebinin astarını dışarı çevirip parasızlığını anlatarak söze başlamak ister) : Efendim…

PARACI(Sağ elinin işaret ve baş parmağını birbirine sürterek, paradan ne haber, anlamına gelen işaret yaparak sorar): Efendi?

KÖYLÜ: Acıyın!

PARACI: Bana kim acıyacak?

KÖYLÜ: Allah acısın!

PARACI: Sana da Allah versin!

KÖYLÜ: Altı ay daha bekleyin.

PARACI: Ama faizi artar.

P.KARISI (Kocasına yaranmak için) : Ama faizi artar.

HİZMETÇİ (Efendisine yaranmak için): Ama faizi artar.

KÖYLÜ: Ne kadar?

PARACI: Artar.

(Bundan sonra alay eder gibi hareketler yaparlar. Paracının karısıyla hizmetçinin tekrarları, Paracı'ya yaranmak içindir.)

KÖYLÜ: Yüzde beş?

PARACI : Çok az.

P.KARISI: Çok az.

HİZMETÇİ: Çok az.

KÖYLÜ : Yüzde on.

PARACI : Olmaz, az.

P.KARISI: Olmaz, az.

HİZMETÇİ : Olmaz, az.

KÖYLÜ : Yüzde kırk.

PARACI: Az, az, az.

P.KARISI: Az, az, az!

HİZMETÇİ: Az, az, az!!!

KÖYLÜ : Tek gözün doysun, yüzde elli olsun!

PARACI : Yüzde yüz isterim.

P. KARISI: Yüzde yüz olmalı

HİZMETÇİ : Yüzde yüz olmalı!

KÖYLÜ : Açsın sen gözün doymaz.

(Kapı vurulur. Paracı , sırtını kaşımaya devam eder.)

PARACI: Kim o?

İŞÇİ (Dışardan) : İşçi Bekir!

P.KARISI :Yine kaşınıyorsun, para gelecek.

PARACI: Para getirdinse, gir!

İŞÇİ(Girer, söze başlamak ister): Efendim…

PARACI: Lafı bırak, hani para?

İŞÇİ: Ben de onun için geldim. Faizi ödedim, ama ana borcu ödeyemedim. Ne olur bu yıl az faiz al benden.

PARACI: Olmaz.

P.KARISI: Olmaz.

HİZMETÇİ: Olmaz.

PARACI: Ben kimseye zorla borç para vermiyorum. Benden borç almak için…

P.KARISI(Sözü tamamlar) : Yalvarıp yakarıyorsunuz.

PARACI: Ayaklarıma kapanıp ağlıyorsunuz. Ben de acıyıp para veriyorum para…

HİZMETÇİ: Sonra da işte böyle yapıyorsunuz.

İŞÇİ: Bu gidişle ne kadar çalışıp çabalasam, yalnız borcumun faizini bile ömrüm boyunca ödeyemem.

PARACI : Almasaydın, zorla mı verdim?

P.KARISI: Almasaydın…

HİZMETÇİ: Canın isterse al…

PARACI: Paracıklarım cebimde kalsın sıcak sıcak…

İŞÇİ: Hiç olmazsa biraz daha düşük faiz al..

PARACI: Düşük mü? Hayat günden güne pahalanıyor.

P.KARISI: Fiyatlar her gün artıyor.

HİZMETÇİ: Her şey ateş pahası.

PARACI: Elbet faiz de yükselecek.

PARACI (İşçi bir şey söylemek için paracıya doğru iki adım atınca)

Yavaş, yere yavaş bas, yavaş!..

P.KARISI: Hızlı basma yere…

HİZMETÇİ: Sonra halı eskir…

(Bundan sonra tekrar alay eder gibi söylerler.)

PARACI: Adın neydi?

İŞÇİ: Bekir…

PARACI: Bekir, Bekir, yere hızlı basma, halımız eskir…

P.KARISI: Halımız eskir…

HİZMETÇİ:Halımız eskir…

İŞÇİ: Halı eskimez.

PARACI: Öyleyse çorabın eskir!

İŞÇİ: Çorabım yok ki yalınayağım.

P.KARISI: Eyvaaaah, duuuur… Ayakların çamuuuur…

PARACI: Pislettin evi üstün başın kir…

Beeekiiir! Beeekiiir! Bağırtma beni boğazım eskir.

(Paracı sırtını koltukta kaşımaya devam eder.)

HİZMETÇİ: Efendime yine kısmet var, sırtı kaşınıyor.

(Kapı vurulur.)

PARACI: Gir!

KADIN (Girer.) Efendim, sizden dileğim…

PARACI: Hımmmm… Kocan ödemedi bu yılki faizi…

KADIN: Kocam askerde… acıyın… iki çocuğum var biri hasta…

PARACI: Parayı alırken iyiydi ama…

KADIN: N'olur yardım edin, bana acımıyorsanız, çocuklarıma acıyın.

PARACI: Ben sadece paralarıma acırım…

KADIN: Kocam askerden gelince çalışır parayı öder.

PARACI: Sen niye çalışıp kazanmıyorsun?

KADIN: Benim kazandıklarımla çocuklara mama alıyorum, bez alıyorum, ilaç alıyorum.

PARACI: Bana ne senin çocuklarından? Bundan sonra parayı bana getir.

KADIN: Ama nasıl yaparım bunu, N'olur benden bunu istemeyin.

PARACI(Kızgın, bağırıp kovar) : Eeeeh, yetti ama! Defolun gidin. Gidin gözüm görmesin!Soyguncular, dilenciler!Çabuk gidin evimden!

P.KARISI(Yaranmak için): Defolun!

HİZMETÇİ (Yaranmak için): Çekin arabanızı!

(Köylü, işçi ve kadın süklüm püklüm giderler.)

PARACI: Eyvaaaaah!

P.KARISI: Ne oldu yine?

HİZMETÇİ: Ne oldu efendim?

PARACI: Gördünüz mü tersliği… Şimdi de karnım kaşınıyor. (Karnını kaşımaya başlar.) Çok denemişimdir, ne zaman karnım kaşınsa cebimden para çıkar. Öyle kaşınıyor ki…

Gitti yine benim paracıklarım…

P.KARISI: Sen laf anlamaz mısın?

PARACI: Ne oldu yine?

P.KARISI: Canım bal istiyor diyorum sana

PARACI (Anlamamış gibi): Ne?

P.KARISI: Bal, bal… İşine gelmezse duymazsın… (Bağırır.) Bal!

PARACI: Bal mı?

P.KARISI: Bal ya… Bal istiyorum.

PARACI (Sevgiliye söyler gibi): Bal'ım benim. Sen kendin balsın zaten, balı ne yapacaksın?

P.KARISI: Bırak bu boş sözleri… Hadi İnci Balkapanı'na da bal al!

HİZMETÇİ: Olur efendim.

PARACI(Telaşlı): Dur! Nereye? Her gün bal yenir mi? Alerji yapar. Miden bozulur Allah Korusun!

P.KARISI: Her gün mü?

PARACI: Daha yeni almıştık değil mi İnci?

HİZMETÇİ: Evet efendim, yeni almıştık.

P.KARISI: Ne zaman almıştınız?

HİZMETÇİ: Çok iyi hatırlıyorum efendim, altı yıl önceydi, hatta mevsimlerden kıştı, günlerden cumaydı, bugünkü gibi hatırımdadır, saat sekizi on dört geçiyordu. Size borcu olan köylülerden biri, hediye olarak bal getirmişti.

PARACI: Bak gördün mü? İnci bile unutmamış daha.

P.KARISI: Günü gününe, saati saatine nasıl da hatırlıyorsun İnci?

HİZMETÇİ: Nasıl hatırlamam efendim, on yıldır evinizde çalışıyorum, bu eve bir kez bal girdi. Hiç unutur muyum o günü?

PARACI: Evet, evet… Tenekeler dolusu bal getirmişti. On teneke miydi, yirmi teneke miydi, yok yok elli teneke…

HİZMETÇİ: Yüz teneke mi, yüz küp, mü, yüz varil mi…

PARACI: Tadı hala damağımdadır.

P.KARISI: Hangi teneke, ne küpü, ne varili? Bir küçük kutu baldı be… Altı yıl önce yediğim balın anısıyla yaşayamam ben. Ben bal yemek istiyorum…

PARACI: Benden söylemesi: Her şeyin fazlası zarar. İnsan balı bile çok yerse zehirlenir.

P.KARISI (Kesin bağırır): Bal aldıracaksın o kadar…

PARACI (Alttan alır): Ben aldırmam mı dedim, karıcığım…

P.KARISI: Hadi bakalım, aldır öyleyse…

PARACI: Kimi malların indirimli satış mevsimi vardır. Balı da ucuzluk mevsiminde alırız. Bal hangi mevsimde indirimli satılır İnci?

HİZMETÇİ: Bal, indirimli, satılmaz efendim.

P.KARISI: Hadi İnci, bir tas al da Balkapanı'na git…

PARACI (İnci giderken): Dur biraz… Hayırlı bir iş olsa yerinden kımıldamazsın. Akşam üstü pazarda ucuzluk başlar. Satılmayan balı ucuz verirler.

P.KARISI: Ben şimdi istiyorum, şimdi… (İnci'ye) Hadi git çabuk!

PARACI: Kızım İnci, biraz bayat olsa da olur, hatta hiç olmazsa daha da iyi olur. (İnci'ye yaklaşıp fısıldar) "Ballar bitmiş dersin."

P.KARISI: Hala sallanıyorsun inci. Aman Allah'ım ne tembel hizmetçi.

PARACI(Telaşlı): Dur kızım, dur aman. İki yüz elli gram olsun.

HİZMETÇİ: Peki efendim.

PARACI: Haaa. En iyisinden….

HİZMETÇİ: Elbette…

PARACI: En ucuzundan…

HİZMETÇİ:Baş üstüne.

PARACI: Sıkı pazarlık et ha…

HİZMETÇİ: Onu hiç merak etmeyin. Bunca yıl yanınızda en iyi öğrendiğim şey pazarlık. Sermayesinden bile ucuza alırım.

P.KARISI: Yok, daha neler…

İKİNCİ BLÜM

1.BALCI: Balların hası burada! Balların şahı burada! Buyrun, buyrun! Bilene , bilmeyene duyurun!

2.BALCI: Şu bala bak, ne bal, ne bal! Sen de al, sen de al!

3. BALCI: Benim balımdan almayanın ya aklı yok, ya parası…

1.BALCI: Bedava, bedava, Güneş, toprak, hava. Deniz, yol, dağ, ova… hepsi de bedava…

2.BALCI: Bal satıyoruz, bal… Bastır parayı sen de al…

3.BALCI: Bal, her derde deva, parayı vermeyen, hava alır hava…

HİZMETÇİ(Girer. 1. balcının kavanozundan, bir kaşık bal alır, ağzını şaplata şaplata yerken) : Hele bir tadına bakalım da önce…

1.BALCI: Dur be kadın, ne yaptın yahu?

HİZMETÇİ: Ne yaptık, yadına baktık…

1.BALCI: Daha ne yapacaksın? Tadına böyle mi bakılır yahu, balı bitireceksin.

HİZMETÇİ(bir kaşık daha alır) : Tadına bakmadan bal alınır mı hiç?

1.BALCI: İyi işte, baktın yeter.

HİZMETÇİ(Bir kaşık daha alır): Kaça satıyorsun bakalım?

1.BALCI: Kilosu 10 lira.

HİZMETÇİ: Dur hele tadını iyi alamadım, bir kaşık daha alayım.

1.BALCI: Dur biraz, kilosu 10 liraya dedim.

HİZMETÇİ (Bir kaşık daha alır) : Demek on liraya! Ama halis bal değil bu.

1.BALCI: Vallahi de billahi de halis… Kendi kovanlarımdan.

HİZMETÇİ: Dur öyleyse tadına bir daha bakayım da, anlayalım halis mi, değil mi?

1.BALCI(Bir kaşık daha almak isteyen hizmetçiyi zorla 2. balcının önüne iter.) Yeter be , bal bırakmadın!

HİZMETÇİ(2. balcının kavanozundan bir kaşık alarak): Kaça balın?

2.BALCI: On lira hanım.

HİZMETÇİ:On kilosu mu?

2.BALCI:Aman, şaka yapma hanım.

HİZMETÇİ(Bir kaşık daha alarak): Olacağını söyle de alalım.

2.BALCI: Olacağı bu… Haydi dokuz liradan vereyim.

HİZMETÇİ(Bir kaşık daha alarak) : Pahalı.

2.BALCI: Hadi senin için sekiz buçuk liradan vereyim. Kaç kilo istedin?

HİZMETÇİ(Bir kaşık daha…) : Tövbeee. Şeker fabrikası almıyoruz, bal alıyoruz yahu…

2.BALCI: Allah inandırsın, sermayesine veriyorum. (Bir kaşık daha almaya çalışan hizmetçiyi 3. balcının önüne iter.)

HİZMETÇİ: Kaça balın?

3.BALCI: Alıcı mısın, gönül eğlendirici mi?

HİZMETÇİ(Bir kaşık alır): Ne demek, alıcıyım elbet!

3.BALCI: Dokuz liraya olur.

HİZMETÇİ(Bir kaşık daha…): En son kaç liraya olur?

3.BALCI: Buraya gelene dek, deminden beri bütün balcıların balını yedin... Yeter artık, çekil!

HİZMETÇİ(Çok yumuşak) : Niye kızdın kardeşim?Alışverişte kızmak yok. Senin balın sende, benim param bende.

3.BALCI: Hangi benim balım bende. Hepsini yedin be!

HİZMETÇİ(Bir kaşık daha): Hadi olacağını söyle de alalım.

3.BALCI: Peki , tamam, zararına veriyorum, yedi liradan al… Al git de kurutulayım. Zaten yarım kilo balımı yedin.

HİZMETÇİ: Yalana bak, yalana. Amma da iftira… Daha dört yüz gram bile olmadı.

(Bu sırada 3 balcı da yan yana gelip konuşmaya başlar.)

1.BALCI: Arkadaşlar, sakın bu kadın, paracının hizmetçisi olmasın…

2.BALCI: Evet, o olacak… Paracının hizmetçisinden başka kimse böyle utanmazlık yapmaz.

1.BALCI: Soralım kendisine…

3.BALCI: Ne sorması, ta kendi…

(Üçü birden hizmetçinin kolundan kavrayarak onu geri çekerler.)

HİZMETÇİ: Ha, anlaşıldı, siz bana bu balı döve döve yedireceksiniz. Tamam, vurmayın balı ben yerim.

1.BALCI: Yavaş ol, boğulacaksın.

HİZMETÇİ: Allah bal yerken canımı alsın.

2.BALCI : Kaça istiyorsan al da git, kurtulalım senden.

3.BALCI: İstediğin kadar al git, para da verme. Yeter ki defol.

HİZMETÇİ: Yo, olur mu? Ben kimsenin hakkını yemem, paramla alacağım.

1.BALCI: Tamam kaça istersen öyle olsun.

HİZMETÇİ: Beş liradan

2.BALCI: Kaç kilo istiyorsun?

HİZMETÇİ: İki yüz elli gram.

3.BALCI: Neeeee? Tuuuuuu….

1.BALCI: Sabahtan beri iki yüz elli gram bal için mi, bu kadar patırtı?

HİZMETÇİ: Beğenemedin mi?

2.BALCI: İki yüz elli gram için bir kilo bal yedin.

HİZMETÇİ(Şişinerek): Ben müşteriyim. Alışverişin kuralı bu: Her zaman müşteri haklıdır.

3.BALCI: Evet, haklısın

HİZMETÇİ: Tasın darasını iyi alın, eksik gelirse efendim paracı tartar. Eksik gelirse yandınız.

1.BALCI(Bir kaşık daha fazla koyar)**:** Bu da bizden.

2.BALCI: Hani parası?

HİZMETÇİ: Parası mı? Parası kolay… Sağlam yerde parası, hiç korkmayın. Benim efendim Paracı, para babası… Onda para denizde kum… Haftaya Çarşamba gelin alın paranızı, haftaya olmazsa diğer Çarşamba alın paranızı.

(Hizmetçi bal tası elinde, yürür. Balcılar gider. Elinde boş bir tasla, yaşlı ve yoksul bir kadın olan Nine gelir.)

HİZMETÇİ(Kendi kendine): Oooh, ne iyi… kilosu beş liradan bal, hem ne bal… Tadına bakacam diye en az yarım kilo yedim beleşten… Efendime de kilosunu on liradan aldığımı söylerim. Offf, karnım davul gibi…

NİNE: Kızım, biraz bakar mısın?

HİZMETÇİ(Kendi kendine) : Amma da doymuşum!

NİNE: Biraz beni dinler misin kızım?

HİZMETÇİ: Çekil önümden be!

NİNE:Dur, itme kızım. Yaşlıyım, yoksulum.

HİZMETÇİ: Allah versin!

NİNE: Ben dilenci değilim.

HİZMETÇİ: Ne söyleyeceksen çabuk söyle!

NİNE: Benim bir torunum var da,…

HİZMETÇİ: Bana ne senin torunundan?

NİNE: Ama torunum melekler kadar güzel.

HİZMETÇİ: Çekil önümden kocakarı!

NİNE: Bilsen ne kadar hasta, zayıf… Bu dünyadan uçup gidecek diye korkuyorum…

HİZMETÇİ: Ben doktor muyum teyze?

NİNE: Doktora da götürüp gösterdim.

HİZMETÇİ: İyi, daha ne?

NİNE: Hekimler "Her sabah biraz bal yesin, hastalığı geçer." Dediler. "Bir şeyciği kalmaz, iyileşir." dediler.

HİZMETÇİ: Eee, bana ne? Balkapanı orda işte. Git ordan bal al torununa!

NİNE: Ah, param olsa… Hiç param yok.

HİZMETÇİ: Çalış da para kazan.

NİNE: Doğru, ama ben çok yaşlıyım.

HİZMETÇİ: Ben ne yapayım?

NİNE: Balcılara o kadar yalvardım, hiçbiri bal vermedi.

HİZMETÇİ: Sen de benim gibi yapsaydın. Tadına bakıyorum diye, istediğin kadar bal yeseydin. Hadi çekil yolumdan. Hanımım bekler, efendim bekler.

NİNE: Demin seni bal alırken gördüm. N'olur, hasta torunum için bir gıdımcık bal ver.

HİZMETÇİ(Alay eder): Yaaaa… bir gıdım balmış… Pııırt sana bal, pııırt.

NİNE: Bir gıdımcık bal verirsen benim torunum iyileşecek.

HİZMETÇİ: Pıırt, pııırt.

NİNE: Hadi benim iyi kızım.

HİZMETÇİ: Pııırt, hadi ordan kocakarı! Pıırt.

NİNE: Ne olursun benim güzel kızım, eli açık kızım…

HİZMETÇİ: Pıırt. Pıırt.

NİNE: Alay etme güzel kızım. Bir gıdımcık bal ver.

HİZMETÇİ: Pıırt, pıırt.

NİNE: Ya, demek taş yüreğin yumuşamıyor da, bir de üstelik pırt pırt diye alay ediyorsun. Dilerim, o elindeki tastan her kim yerse, o da senin gibi pırt pırt pırtlasın! sen de, hanımın da, efendin de, , pırt pırtlayın. (Bundan sonra beddua edecektir.Bu arada İnci onu taşlayarak kaçar.)

Alay eden o dilin tutulsun, emi

Bana taş atan elin yok olsun, emi!

Bi şeycik demem, kolun kırılsın , emi!

Benden beter ol, belin bükülsün, emi!

Dilerim sen de pırt pırt pırtlayasın, emi!

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

P.KARISI: Bir gitti mi, bir daha gelmez körolası…

PARACI: Bizim İnci kadar aylak, tembel hizmetçi görülmemiş.

P.KARISI: Pis, tembel.

PARACI: Sana ne zamandır atalım bu kadını, eli ayağı çabuk başka birini bulalım dedim, dinlemiyorsun ki beni. Boşu boşuna besliyoruz.

P.KARISI: Sanki paramı veri yorsun? Boğaz tokluğuna yıllardan beri hizmetçilik yapıyor işte… Daha ne istiyorsun?

PARACI: Yok bir de para mı verecektim?

P.KARISI: Parasız hizmetçi nerde görülmüş?

PARACI: Amma yaptın… Karnını doyuruyoruz ya…

P.KARISI: Bizden kalan artıkları yiyor.

PARACI: Ya nasıl olacaktı? Biz mi ondan kalan artıkları yiyecektik?

P.KARISI: Parasız hizmetçi bu kadar olur.

PARACI: Sen kendine gel hanım, kendine gel. Bana hizmet edip de üstüne para verecek çok kişi var. Paracının hizmetçisi olmak kolay mı? Adam olana şerefi yeter.

P.KARISI: İyi öyleyse, hizmetçinden bir de üste şerefiye vergisi al. Hah, sokak kapısı açıldı. Geldi galiba… (Birkaç kez el çırparak seslenir.) İnciiiii, İnciiiii.

HİZMETÇİ(Dışarıdan): Benim pırt, benim pırt.

PARACI: Ne diyor bu?

P.KARISI: Anlamadım ki?

(Bir ses gelir.)

P.KARISI : Merdivenden yuvarlandı galiba.

PARACI: Eyvah! Ya tas düştüyse elinden… Ya ballar… (Seslenir) Bal döküldüyse kendini öldün bil…

HİZMETÇİ(Girer) : Hiç tası düşürür müyüm, pırt, hiç balı döker miyim pırt… Yalnız başımı vurdum, şişti, pırt!

PARACI: Ha, ben de önemli bir şey oldu sandım.

P.KARISI: Onun zararı yok, geçer nasılsa…

HİZMETÇİ: Elbette efendim pırt…

P.KARISI: Aaaa, deli mi ne ? Ne diye pırtlayıp duruyorsun öyle?

HİZMETÇİ:Valla bilmem ki pırt, bu bal pırtlatıyor pırt!

PARACI: Pırtlama be, bal hiç pırtlatır mı?

HİZMETÇİ:Elimde değil ki pırt… istemeden oluyor pırt.

PARACI: Balı pahalıya almadın ya?

HİZMETÇİ:Hayır çok ucuza aldım pırt.

P.KARISI: Ay pırtlama, fena oluyorum.

HİZMETÇİ: Kendimi tutamıyorum pırt.

P.KARISI: (Sinirlenir): Sinirime dokunuyorsun .

PARACI: Bal iyi mi Bal?

HİZMETÇİ: (Bal tasını karıcının önüne koyarak) :En iyisinden pırt.

P.KARISI: Hadi git kaşık getir de tadına bakayım.

HİZMETÇİ:Baş üstüne pırt…. (Gider)

P.KARISI:Ben böyle karşımda pırtlayan hizmetçi istemem, kov şu kadını.

PARACI: Elbette… Kovup hemen pırtlamayan bir hizmetçi alacağım.

HİZMETÇİ: (İki kaşıkla gelir. Birini paracının karısına verir.) : Buyrun. Pırt…

P.KARISI(Kaşığı alır) : Beni kızdırmak için inadına yapıyorsun… (Balı kaşıklar, şapırdata şapırdata yer) Hıımmm. Aman ne güzel balmış pırt.

PARACI: Sana ne oluyor böyle?

P.KARISI: (Bir kaşık daha alıp): Ooooo, ne güzel balmış pırt.

PARACI: Yahu, sen neden pırtlıyorsun?

P.KARISI: Bilmem ki pırt. Bu baldan yiyince pırt, pırtlamaya başladım pırt.

HİZMETÇİ:Nasılmış efendim pırt. Ben size demiştim pırt.

(Bal tasıyla kaşığı alıp balı uzatır.): Buyrun pırt.

PARACI: (Baldan bir kaşık alarak, şapırdata şapırdata yer): Nesi varmış bu balın pırt. Güzel bal, mis kokulu pırt.

P.KARISI: Bak işte sen de pırtlıyorsun pırt.

PARACI: Allah Allah pırt. Bu nasıl iştir? pırt

HİZMETÇİ: Bu baldan kim yerse pırtlıyor pırt.

PARACI: (Kızarak İnci'ye bağırır.) : Vaaay, demek sen de baldan yedin ki pırt, sen de pırtlıyorsun pırt.

HİZMETÇİ: Valla yemedim pırt, bir parmak tadına baktım pırt.

P.KARISI: Şimdi ne yapacağız ? pırt.

PARACI: Gidip muhtara soralım pırt.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

(Muhtarlık odasında.)

PARACI: Merhaba, Muhtar Bey pırt.

MUHTAR: O ne demek oluyor?

P.KARISI: Elimizde değil pırt…

HİZMETÇİ: Sayın muhtar, hepimiz pırtlıyoruz pırt.

MUHTAR: Adam gibi doğru dürüst konuşsanıza…

PARACI: Adam gibi konuşamıyoruz pırt.

P.KARISI: Doğru dürüst olmuyor pırt.

HİZMETÇİ: Biz de onun için pırt, buraya geldik pırt…

MUHTAR: Peki, neden pırtlıyorsunuz öyle?

PARACI: İşte bu baldan yedik pırt…

HİZMETÇİ: (Kaşıkla bal çanağını uzatarak) : Buyrun, muhtar Bey Kaşıklayın pırt…

MUHTAR: Hadi canım, saçmalamayın! (Bir kaşık bal yer) Nesi varmış pırt. Aaa, ben de pırtlıyorum pırt…

PARACI: Gördünüz mü?

P.KARISI: Nasılmış? Pırt

MUHTAR: Şimdi pırt, ne yapacağız? Pırt…

P.KARISI: Siz muhtarsınız,pırt, bir çare bulun pırt…

MUHTAR: Bundan anlasa anlasa pırt, hekim anlar pırt.

PARACI: Doğru pırt.

MUHTAR: (Hizmetçiye) : Git kızım pıt, hekimi çağır yan taraftan pırt!

HEKİM: Hayrola Muhtar Bey, ne oldu?

MUHTAR: Pırtlıyoruz pırt…

HEKİM: Bu ne demek oluyor?

MUHTAR: Biz de bilmiyoruz pırt…

PARACI: İşte pırt, sizi onun için çağırdık pırt…

MUHTAR: (Hizmetçiye): Getir bal tasını pırt… (Hekime) Bu baldan kim yerse pırt, pırtlıyor pırt!...

HEKİM: Hiç olur mu öyle şey?

MUHTAR: Bir deneyin pırt…

HEKİM: Ver bakayım.

HİZMETÇİ: Buyrun pırt…

HEKİM: (Bir kaşık bal yer): Bal işte pırt… Aaa pırtlıyorum pırt…

PARACI: Nasılmış pırt…

HEKİM: Ne yapacağız pırt?..

MUHTAR: Hizmetçi pırt… Buraya gel pırt… (Hizmetçi önüne gelir.) Nasıl oldu, anlat pırt…

HİZMETÇİ: Efendim Balkapanı' ndan bal aldım pırt. Bir yoksul, yaşlı kadın pırt, yoluma çıkıp hasta torunu için pırt, bal istedi pırt… Efendim paracı pırt, bana kızar diye pırt, korkumdan kadına bal vermedim pırt… O kadın da "Bu baldan kim yerse, pırtlasın." Dedi, pırt… Hepimize beddua etti pırt…

MUHTAR: Şimdi çabuk pırt, Her yere tellal gönderilsin pırt. O yoksul kadın pırt, çabuk bulunsun, buraya getirilsin pırt…

HİZMETÇİ: Baş üstüne pırt…

BEŞİNCİ BÖLÜM

(Pazaryeri. Kalabalık, tellal davulla gelir)

Baylar bayanlar

Buyurdu bizim muhtar

Pırtlatan bal yiyenin

Gülünç olurmuş hali…

Bir kadın bal dilenmiş,

Bir hizmetçi de eğlenmiş.

“Kim bal yerse pırtlasın.”

Diye bir kadın beddua etmiş.

Şimdi hizmetçi pırtlıyor

Efendisi zırtlıyor,

Sayın eşini sorma,

Hiç durmadan cırtlıyor.

Bir yaşlı kadın, yoksul,

Belki evli, belki dul…

O kadını ara, bul,

Kim bulursa var ödül!

Duyduk, duymadık deme,

Pırtlatan baldan yeme.

İlenen kadını bul,

Al ödülü bekleme.

ALTINCI BÖLÜM

(Tekrar muhtar odası)

MUHTAR: Gel bakalım nine pırt…Sen bu baldan yiyenler pırtlasın diye pırt, beddua etmişsin pırt… Nedenini anlat pırt…

NİNE: Evet oğlum, Benim beş yaşındaki melek yüzlü torunum hastaydı. Anası ölmüştü. Babası uzaktaydı. Hekimler "Bal yerse iyileşir." demişlerdi. İşte bu kadın, Balkapanı'ndan bir tas bal almıştı. Efendisine götürüyordu. "Ne olur, bir gıdım bal ver de, torunum yiyip iyileşsin!" diye yalvardım. Nice gözyaşı döktümse de, taş yüreği hiç yumuşamadı. Üstelik de benimle "Pırrrt, pırrrt." Diye alay da etti. Ben de " Her kim bu baldan yerse senin gibi pırt pırt pırtlasın." diye beddua ettim.

MUHTAR: Hizmetçi, pırt…

HİZMETÇİ: Buyrun efendim pırt…

MUHTAR: Bu ninenin dedikleri doğru mu pırt…

HİZMETÇİ: Evet doğru pırt…

MUHTAR: Neden bir gıdım bal vermedin pırt?

HİZMETÇİ: Efendim paracı çok cimridir pırt. Verseydim, beni kovardı pırt.

MUHTAR: Nine bu ağır bedduanı pırt, geri al da pırt, bizi pırtlatmaktan kurtar pırt...

P.KARISI: Kurtar pırt…

PARACI: Her ne istersen vereyim pırt!..

P.KARISI : Ben de pırt…

HİZMETÇİ: Nine yalvarırım pırt… Bir daha yapmam pırt…

NİNE: Peki Muhtar. Ama benim dileklerim var. Bu paracı, sizin yanınızda, dileklerimi yerine getireceğine söz verirse, ben de bedduamı geri alırım.

MUHTAR: Söyle nedir nine? Pırt

PARACI : Her ne buyurursan baş üstüne pırt…

HEKİM : Yeter ki bizi kurtar pırt…

NİNE: Bu Paracı, bu köydeki bütün hasta çocuklara her gün birer tas bal gönderecek… Bu bir…

PARACI : Aman ben yandım pırt…

MUHTAR: Vereceksin pırt…

PARACI : Bana acıyın pırt…

MUHTAR: Laf anlamam vereceksin pırt…

PARACI : Peki vereceğim pırt…

MUHTAR: Başka pırt?..

NİNE: Paracı, bu kentteki bütün yoksullara doktor gönderecek, onların ilaçlarını alacak.

PARACI : (Ağlayarak inleyerek) Eyvaaah ben mahvoldum pırt…

HEKİM : Her dediğini pırt…

PARACI : Peki yaparım pırt…

MUHTAR: Başka dileğin nedir? Pırt…

NİNE: Paracı, bütün yoksul çocuklarını her bayram giydirecek, onları sevindirecek!

PARACI : (Ağlayarak yalvarır) Ah ah pırt… Kıymayın bana, yapamam pırt… Ben vazgeçtim pırt… Hep böyle pırtlamaya razıyım pırt…

P.KARISI: Ama ben razı değilim pırt…

PARACI : Böyle işte ne güzel pırt. Pırtlaya pırtlaya konuşuruz pırt…

MUHTAR: Yapacaksın pırt…

PARACI : Peki, yaparım pırt…

NİNE: Benim dileklerim bu kadar. Paracı söz verdi, bu dileklerimi yerine getirecek. Ben de dilerim, bundan sonra kimse pırtlamasın.

MUHTAR: Oooh, kurtulduk artık…

HEKİM : Pırtlamıyoruz, pırtlamıyoruz…

PARACI : Ah ben de, ben de pırtlamıyorum.

P.KARISI: Pırtlamıyorum konuşuyorum…

HİZMETÇİ: Ben de, ben de, ben de… artık pırtlamak yok…

HEKİM : Nine, ya senin torunun? Onun için bir şey istemiyor musun Paracı'dan?

PARACI : Veremem, veremem artık… Hiçbir şeyim kalmadı ki…

NİNE: İstemiyorum. Torunum için artık hiçbir şey yapılamaz. Çok geç, çok… Melek yüzlü, akıllı torunum iyileşemedi, öldü. Bundan sonra başka yoksul çocuklar balla beslenip büyüsün, sağlıklı olsun. Herkes mutlu olsun, herkese mutluluk…

(Oyunun tüm kişileri, hepsi sahneye gelir.)

HEP BİRDEN: Herkes mutlu olsun, herkese mutluluk!

Aziz NESİN

Ne bencillik, ne benlik…

Olsun dirlik, düzenlik!

Ne senindir, ne benim,

Hepimize esenlik

Ne efendi, ne kulluk!

Bolluk olsun, hep bolluk!

Ne yalnız sana, bana,

Hepimize mutluluk!

Yağlar, ballar yoğalsın,

Tüm hastalar iyileşsin!

Milletçe kalkınalım,

Çalışanlar çoğalsın!